

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนาย (Predictive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ และทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ที่มาตรวจรักษาตามแพทย์นัดที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกโรคหัวใจ ของโรงพยาบาลราชวิถี และสถาบันโรคทรวงอก จังหวัดนนทบุรี จำนวน 197 ราย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ 6 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์ปัจจัยส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย แบบสัมภาษณ์การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย และแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ดำเนินการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2551 ผลการวิจัยนำเสนอด้วยตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาการเจ็บป่วย การเจ็บป่วยร่วม และการออกกำลังกายในอดีต

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 197 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	143	72.6
หญิง	54	27.4
อายุ ($M = 64.65, SD = 8.67$)		
น้อยกว่า 40 ปี	1	0.51
40-60 ปี	67	33.68
มากกว่า 60 ปี	129	65.81

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (<i>n</i> = 197 คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา (<i>M</i> = 1.69, <i>SD</i> = 1.05)		
ไม่ได้เรียน (0 ปี)	14	7.14
ประถมศึกษา (1-6 ปี)	90	45.7
มัธยมศึกษา (7-12 ปี)	50	25.4
ปริญญาตรี (13-16 ปี)	30	15.2
สูงกว่าปริญญาตรี (18 ปี)	13	6.64
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	114	57.96
ประกอบอาชีพ	83	42.1
เกษตรกรรวม	11	5.61
รับจ้าง	25	12.76
รับราชการ	23	11.73
ค้าขาย	24	12.25
รายได้ต่อเดือน (<i>M</i> = 11,377.77, <i>SD</i> = 20,237.69)		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	105	53.10
5,000-10,000 บาท	35	17.86
10,001-15,000 บาท	11	5.61
15,001-20,000 บาท	12	6.12
มากกว่า 20,000 บาท	34	17.35
ระยะเวลาการเจ็บป่วย (<i>M</i> = 6.76, <i>SD</i> = 6.55)		
ต่ำกว่า 5 ปี	85	43.88
5-10 ปี	75	37.32
มากกว่า 10 ปี	37	18.88
การเจ็บป่วยร่วม		
ไม่มี	74	37.60
มี	123	62.40

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน ($n = 197$ คน)	ร้อยละ
การออกกำลังกายในอดีต		
ไม่เคย	74	37.60
เคย	123	62.40

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 72.6 มีอายุมากกว่า 60 ปี ($M = 64.65, SD = 8.67$) มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 45.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 57.9 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ($M = 11,377.77, SD = 20,237.69$) ร้อยละ 53.10 มีระยะเวลาการเจ็บป่วยน้อยกว่า 5 ปี ($M = 6.76, SD = 6.55$) ร้อยละ 43.88 มีการเจ็บป่วยร่วม ร้อยละ 62.40 และมีการออกกำลังกายในอดีต ร้อยละ 62.40

ส่วนที่ 2 การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถของตนเองของการออกกำลังกาย การสนับสนุนทางสังคมกับการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย

ตารางที่ 2 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถของตนเองของการออกกำลังกาย การสนับสนุนทางสังคมกับการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ($n = 197$)

ปัจจัย	Min	Max	M	SD	ระดับ
การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย	2.44	4.00	3.44	0.39	สูง
การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย	1.00	3.25	1.79	0.49	ปานกลาง
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย	1.90	4.00	3.34	0.55	ดี
การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย	2.00	4.00	3.19	0.49	ดี
พฤติกรรมการออกกำลังกาย	1.47	4.00	3.25	0.51	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายอยู่ในระดับสูง ($M=3.44, SD=0.39$) คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายในระดับปานกลาง ($M=1.79, SD=0.49$) คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายในระดับดี ($M=3.34, SD=0.55$) คะแนนการสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกายในระดับดี ($M=3.19, SD=0.49$) และคะแนนพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายอยู่ในระดับดี ($M=3.25, SD=0.51$)

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา การออกกำลังกายในอดีต การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย และการสนับสนุนทางสังคมกับการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ($n=197$)

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value
1. เพศ	-.210	.003
2. อายุ	-.044	.540
3. ระดับการศึกษา	.308	.001
4. การออกกำลังกายในอดีต	-.162	.023
5. การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย	.637	.001
6. การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย	-.176	.013
7. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย	.740	.001
8. การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย	.490	.001

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ได้แก่ ระดับการศึกษา ($r=.308, p<.001$) การรับรู้

ประโยชน์ของการออกกำลังกาย ($r = .637, p < .001$) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย ($r = .740, p < .001$) การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย ($r = .490, p < .001$) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ได้แก่ เพศ ($r = -.210, p < .05$) การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย ($r = -.176, p < .05$) และการออกกำลังกายในอดีต ($r = -.162, p < .05$) แต่พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ($r = -.044, p > .05$)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การออกกำลังกายในอดีต การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย และการสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย และตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ($n = 197$)

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	b	Beta	p-value
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย	.740	.548	.471	.499	.001
การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย	.769	.591	.300	.231	.001
การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย	.776	.602	.134	.128	.021

Constant = .093, $F = 97.389, p < .001, R^2$ Adjust = .602

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย มีทั้งหมด 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย

($\beta = .499, p < .001$) การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย ($\beta = .231, p < .001$) และการสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย ($\beta = .128, p < .05$) โดยสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 60.2 ($p < .05$)

ตัวทำนายตัวแรกที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายได้ร้อยละ 54.8 ($p < .001$)

ตัวทำนายตัวที่สองที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการคือ การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย พบว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.1 ($p < .001$)

ตัวทำนายตัวที่สามที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการคือ การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย พบว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60.2 ($p < .05$)

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสร้างสมการถดถอย เพื่อทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ได้ดังนี้

1. สมการในรูปคะแนนดิบ

พฤติกรรมการออกกำลังกาย = $.093 + .471$ (การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย) + $.300$ (การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย) + $.134$ (การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย)

2. สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

พฤติกรรมการออกกำลังกาย = $.499$ (การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกาย) + $.231$ (การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย) + $.128$ (การสนับสนุนทางสังคมของการออกกำลังกาย)